

Załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 23 Rektora PWSFTviT w Łodzi

Kod przedmiotu:

Wydział:	Reżyserii Filmowej i Telewizyjnej
Kierunek:	reżyseria
Specjalność:	reżyseria filmowa i telewizyjna, scenariopisarstwo
Poziom studiów:	jednolite magisterskie, I stopnia
Profil studiów:	ogólnoakademicki
Forma studiów:	stacjonarne

KARTA PRZEDMIOTU

NAZWA PRZEDMIOTU

Sceny aktorskie
II rok scenariopisarstwo
III rok reżyseria filmowa i telewizyjna

PROWADZĄCY PRZEDMIOT

(imię, nazwisko, tytuł naukowy, stanowisko w uczelni, adres e-mail)

Justyna Celeda, doktor, adiunkt, celeda@o2.pl

CEL ZAJĘĆ

Stworzenie przy udziale studentów trzech wydziałów: scenariopisarstwa, reżyserii i wydziału aktorskiego 10-15 minutowej sceny, która jest adaptacją reportażu dokumentalnego. Przygotowanie jak największej dokumentacji przed przystąpieniem do pracy praktycznej. W oparciu o tę dokumentację napisanie scenariusza, który jak najczytelniej będzie przedstawiał problem i dawał szansę na zbudowanie wielowymiarowych postaci. Poprzez serię improwizacji stworzenie dialogu scenicznego, zawierającego zaskakujące punkty zwrotne akcji (zmiana celu bądź taktyki działania postaci, częsta zmiana stosunku do innych postaci, tworzenie nowych płaszczyzn konfliktu, które mogą zaowocować nieoczekiwanymi reakcjami emocjonalnymi). Nauka określania podstawowego konfliktu sceny. Nauka stawiania zadań aktorskich. Wprowadzenie pojęcia: okoliczności działania postaci. Próba stworzenia takich okoliczności, które utrudniają bohaterowi podjęcie decyzji lub osiągnięcie celu. Nauka zmian założeń w trakcie pracy na scenie na takie, które uruchamiają najmocniej emocjonalnie aktora.

WYMAGANIA WSTĘPNE

Umiejętność nawiązywania kontaktu z grupą, podstawowa umiejętność stawiania zadań aktorom, odróżnianie typów konfliktu, odczytywanie konwencji w materiale literackim.

EFEKTY UCZENIA SIĘ

(umiejętności, wiedza, kompetencje)

reżyseria scenariopisarstwo	
EU1 – K_U19 EU1 – K_U18	student umie kierować pracą zespołu
EU2 - K_K07 EU2 - K_K04	student jest gotów planować i organizować pracę indywidualną w zespole
EU3 – K_U21 EU3 – K_U18	student umie negocjować i przekonywać do własnych pomysłów
EU4 – K_U05 EU4 – K_U05	student posiada umiejętność krytycznej oceny posiadanej wiedzy i użycia wiedzy ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemów
EU5 - K_K10 EU5 - K_K01	student jest gotów do tworzenia własnych koncepcji artystycznych, nazywać istotę konstrukcji tekstu scenariusza, samodzielnie oceniać tekst literacki i możliwość jego adaptacji dla filmu i teatru, potrafi stosować zasady i techniki adaptacji na filmowy lub teatralny język.
EU6 - K_K04 EU6 - K_K04	jest gotów do samodzielnego inicjowania niezależnych prac, wykazując się umiejętnością zbierania, analizowania i interpretowania informacji i rozwijania idei
EU7 - K_K05 EU7 - K_K03	student jest gotów do efektywnego operowania wyobraźnią, intuicją, emocjonalnością w trakcie rozwiązywania problemów, student jest gotów adaptować się do nowych i zmieniających się okoliczności.

TREŚCI PROGRAMOWE

Zajęcia odbywają się w ramach cotygodniowych spotkań przez cały rok akademicki. Nauczanie dzieli się na trzy etapy;

Etap pierwszy: zapoznanie się z zaproponowanym przez pedagogów materiałem dokumentalnym (zestaw reportaży literackich zawężony do tematu „Obcy”), zgłaszanie swoich propozycji materiału wyjściowego, prezentacja publiczna pomysłów na sceny, które mają być luźną adaptacją fragmentu z wybranego przez studentów reportażu, analiza tych pomysłów, pod kątem potencjału scenicznego, możliwości technicznych, zgodności z tematem przewodnim, zgodności z wcześniej ustalonymi kryteriami (scena ma być oparta na realizmie psychologicznym, powinna być kluczowym spotkaniem postaci, gdzie cel działania bohatera wynika z bardzo ważnej motywacji, a okoliczności działania nie są neutralne, tylko konfliktogenne). Analiza filmów biograficznych, prezentacja, jak wybór tematu porządkuje materiał dokumentalny i wpływa na adaptację, próba uchwycenia różnicy między grą ilustracyjną aktorów a ich obecnością w zdarzeniach, próba odpowiedzenia sobie na pytanie, jakie muszą zostać spełnione warunki, by osiągnąć ten drugi efekt, czyli wrażenie obecności, bez naddatku interpretacyjnego. Część praktyczna: rozdanie fragmentów powieści i opowiadań i praca nad nimi w grupach. Ćwiczenia pracy nad początkiem widowiska tzn.: ekspozycją postaci. Ćwiczenie na wejście bohatera do pomieszczenia (stawianie pytań o okoliczności wydarzenia, o cel działania bohatera, o jego oczekiwania i to co go zaskakuje po wejściu), ćwiczenie na obecność bohatera przed wejściem drugiej postaci, ćwiczenie z okolicznością małej przestrzeni, ćwiczenie z okolicznością hałasu, ćwiczenie sceny intymnej w okoliczności bycia w miejscu publicznym, ćwiczenie sceny zbiorowej i kierowanie uwagą widza,

Etap drugi: Praca w zespołach nad indywidualnymi projektami. Napisanie przez studentów pierwszego szkicu scenariusza. Próby czytane. Analiza postaci. Stworzenie biografii postaci. Dokumentacja. Szukanie pierwowzoru bohaterów. Odnalezienie w mediach materiałów, które pogłębiają wiedzę na temat zdarzeń wybranych jako tło akcji. Konsultacje z psychologami, które mają pomóc zrozumieć zachowania bohaterów. Praca nad inscenizacją. Pierwsze próby z użyciem improwizacji jako metody konstruowania dialogu. Kolejne konsultacje i wyznaczenie kierunku zmian. Określanie okoliczności czasu i miejsca jako nośnika tematu. Określanie okoliczności charakteru postaci jako nośnika tematu. Otwieranie wyobraźni i wrażliwości na temat, nad którym się pracuje.

Etap trzeci: Praca z aktorami nad zamkniętym scenariuszowo materiałem. Zmiana założeń jako metoda uruchamiania emocjonalnie aktorów. Wprowadzanie nowych motywacji, celów lub nowych płaszczyzn konfliktu. Uważne reżyserowanie i budowanie ról, z wypracowywaniem wszystkich punktów zwrotnych w relacjach bohaterów, z szlifowaniem detalu, gestu, mikrozdarzeń.

METODY NAUCZANIA (forma zajęć)

Samodzielna lektura literackich reportaży.
 Publiczne omawianie projektów.
 Analiza filmów biograficznych („Green book”, „Serafina”, „Głód”)
 Przeprowadzanie w małych grupach prostych ćwiczeń na podstawie materiału literackiego. Publiczna analiza tych ćwiczeń.
 Utworzenie zespołów zainicjowane przez studentów reżyserii lub pedagoga, złożonych z następujących funkcji: scenarzysta, reżyser, aktorzy.
 Dokumentacja wybranego przez studentów tematu.
 Konsultacje kolejnych wersji scenariuszy.
 Samodzielne próby zespołów na scenie.
 Konsultacje kolejnych wersji prób inscenizacyjnych.
 Pokaz publiczny gotowych scen.

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Rok	Semestr	Punkty ECTS	Ilość godz. zajęć z nauczycielem w sem.	Ilość godz. zajęć bez nauczyciela w sem.	Rodzaj zaliczenia
I	1				
	2				
II	3	2	45		zaliczenie
	4	4	45		zaliczenie z oceną
III	5	3	90		zaliczenie
	6	3	90		zaliczenie z oceną
IV	7				
	8				
V	9				
	10				

SPOSOBY / KRYTERIA OCENY

(sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów)

Nakład pracy włożony przez studentów w scenę.
 Odbiór dokumentacji zgromadzonej przez studentów.
 Systematyczność spotkań w ramach konsultacji.
 Obserwacja jak student adaptuje się do nowych założeń i reorganizuje scenę.
 Publiczna prezentacja etiud.

LITERATURA

„Dzieci Norwegii” M. Czarneckiego. „Przez morze” W. Bauer, „Nie jesteśmy uchodźcami” A. Morales, „Księga wyjścia” M. Grynberga, „Życie przecięte” J. Wiszniewicz, fragmenty z: „Pantaleon i wizytantki” M. V. Liosa, „A komórka dzwoni” S. Ruhl, „Sprawa Tułajewa” V. Serge, „Czy zawsze będziesz mnie kochać?” J.C.Oates, „Niepocieszony” K. Ishiguro, „Rzeczy, których nie wyrzuciłem” M. Wichy.